

Informace o dění na Úřadě městyse Loučeň

Vážení občané,

jak je již zvykem, ráda bych Vás na této stránce opět ve stručnosti informovala o novinkách v naší obci.

Během prázdnin byly provedeny slibované opravy cest a další se ještě plánují. Rozpočet obce je omezen a k tomu je nutné přihlížet. V současné době je připravována cenová nabídka na ulici V Zahradách, Borová, atd.

Ve Studcích jsme zpevnili komunikaci na návsi (zeleň a kaplička se postupně upravují), opravily se i další místní ulice tak, aby byl po nich umožněn přístup k obytným objektům.

Jak jsem se zmínila v minulém čísle Občasníku, v současné době ve spolupráci s obcí Mcely podáváme žádost o dotace (ve výši 80 %) na vybudování biokoridoru na polní cestě ze Studeček do Mcel. Jednalo by se o zpevnění cesty, osazení lavičkami a výsadbu zeleně.

V srpnu proběhlo výběrové řízení na opravu objektu čp. 97. Stavební práce se zahájí 19. 9. 2017. Ve výběrovém řízení uspěla stavební firma z Rakovníka – Stavební podnik, spol. s r.o.

Na opravu střechy kulturního domu byla výběrovým řízením vybrána stavební firma Kouřík-Jankovský z Nymburka.

Tato oprava byla již opravdu nezbytně nutná. Doufám, že toto je pouze 1. krok k celkovému zlepšení stavu celé budovy, která si o opravu s pláčem říká mnoho let.

V KD se snažíme stále připravovat akce pro všechny věkové kategorie, aby objekt nezahálel a lidé měli možnost se pobavit v místě bydliště. Rádi přivítáme i nové nápady spoluobčanů, o jaký druh zábavy by zde měli zájem.

O prázdninách se v KD mimo jiné uskutečnil i tradiční Hu-dební festival TT (viz článek R. Melmuky) a pouťová zábava.

Další zasedání veřejného zastupitelstva je plánováno ve středu 20. 9. 2017 v KD Loučeň.

Touto formou bych opět chtěla poděkovat všem „dobrým duším“ (jednotlivcům i spolkům), které jsou ochotné dobrovolně pomáhat při různých společenských a sportovních akcích pořádaných nejen v KD, ale i v celé obci (na Loučeni, Patříně i ve Studcích).

Také děkuji našim dopisovatelům za jejich zajímavé příspěvky. Moc si všech vážím.

Ještě bych chtěla vyzvat všechny, kdo máte chuť přispět do našeho Občasníku a podělit se o ně i s ostatními, napište, rádi uvítáme Vaše příspěvky (historie, současnost, próza, poezie, foto...).

Marta Peterková

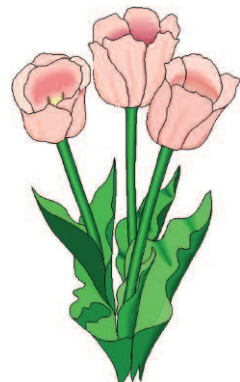
Naši jubilanti

V měsíci září oslaví krásných 75 let Júlíana Kakounová z Loučeň, Milada Lubenská z Patřína, Stanislav Rousek z Loučeň a Marie Borecká z Patřína.

V měsíci listopad oslaví životní jubileum 70 let Jiřina Černá z Patřína, Ludmila Šelbická a Marie Ší-dová z Loučeň, 95 let Emilie Černíková z Loučeň, 75 let Božena Davídková z Loučeň a 75 let Miloslav Volf z Loučeň.

V měsíci prosinec oslaví životní jubileum 85 let František Fišer z Loučeň, 70 let Eva Řízková z Patřína a 75 let Karel Podolák, Eva Pavlíková a Miroslava Klečková všichni z Loučeň.

Všem jubilantům přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a spokojený život v kruhu jejich blízkých.

VZÁCNÉ JUBILEUM oslavili 6. září manželé Emilie a Ladislav Blechovi z Loučeň. Pětašedesát let společného života – kamennou svatbu.

Jen oni dva vědí, kolik tolerance, dobré vůle, sebeovládání, zodpovědnosti a především lásky museli přinést jako vklad do svého manželského svazku, aby jim tak dlouho vydržel; jaká úskalí spolu museli překonat, aby dnes mohli říci – stavěli jsme na dobrém základě, náš vztah byl a je pevný jako skála.

V příkladu společného soužití mohou být manželé Blechovi zejména v dnešní době všem vzorem.

Připojujeme se ke gratulacím jejich rodiny a přátel a přejeme oběma ještě dlouhá léta prožít ve zdraví a vzájemné lásce.

Zahájení školního roku 2017-2018

Vedení ZŠ a MŠ Loučeň, starosta Městysu Loučeň, učitelé, rodiče a žáci 4. září slavnostně zahájili nový školní rok 2017-2018. Osobně přivítali nové prvňáčky, kterých nastoupilo celkem 23, z toho 16 chlapců a 7 dívek. Třídnictvím byl pověřen pan Mgr. Luděk Krpata, který má se vzděláváním a výchovou těchto malých žáčků letité zkušenosti. V letošním školním roce navštěvuje základní školu (1. až 9. ročník) celkem 204 žáků, což je nejvyšší počet novodobé historie loučeňské školy.

Noviny a časopisy v letech 1924 - 1935

Tiskoviny byly dodávány – doručovány přímo na jméno s nálepkou adresy příjemce a opatřeny příslušnou novinovou známkou. Prodej byl na poště a docházely i v neděli. Otec musel mít službu i v neděli dopoledne, též pro spojování telefonních hovorů a provoz telegrafu. Poštu odemykal a zamykal pouze poštovní úředník - otec a v některých dobách i pomocný úředník (p. Janděra, nebo Jiří Tichý) – nikoliv v poštovní terminologii – listonoš, doručovatel posel, poštovní podúředník, zřízenec). Denní tisk, noviny se musely přednostně doručovat ihned ráno, ne společně s doručováním zásilek.

	1924	1928	1935		1928	1935
Národní politika	42	48	53	Boleslavan	1	4
Nový lid, Sokol časopis	42	53	38	Jizeran	6	6
Lidový deník	26	75	89	Nový večerník	13	9
Sv. úř. a zřiz. čl. velikost.	10	3	5	Pestrý týden	3	4
Národní osvobození	8	7	7	Učitel'ské noviny	5	9
Národní listy	8	3	2			
Katolické listy	8		10	Nymburské listy		1
České slovo	6	9	27	Polední list		1
České slovo, týdeník	6			Zpravodaj		31
Volná myšlenka	5	2	2	Hvězda		13
Mladoboleslavské listy	6	5	4			
Naše zájmy	2		2	List paní a dívek		11
Reforma	2	3	2	Zeměd. a lesních dělníků		15
Věstník čl. velikost.	2		2			
Humoristické listy	2	2				
Sport	2		1			
Neue Freie Presse	1					
Prager Tagblatt	1		3			
Prager Abendblatt			1			
Celkem	181	238	354			

Živan Macháček

Pohnutá historie (nejen) rodu Nezdarů ze Studců

(pokračování)

Při výpočtu mého příbuzenstva nesmím opomenouti „tetičku“ kovářovou, mcelskou, jak jsme jí říkali. Jmenovala se Kateřina Povolná. Její muž byl kovářem ve Studcích. Ale záhy ovdověla a její jediná dcera zemřela mladá. Bydlela vedle nás, přimkla se jaksi k Nezdarovům. A třebaže nebyla naše pokrevní příbuzná, považovali jsme ji za svoji tetičku. Byla naší důvěrníci a pomocnicí. Když jsem měl v něčem nesnáz, nebo jsem provedl nějakou alotrii (např. když jsem si na plotě roztrhl kalhoty, nebo v zápalu hry na rybníčky sedl v nových šatech do bláta, nebo konečně si důkladně rozřiz palec o sklo), běžel jsem k tetičce kovářové a ta mně pomohla. Přestěhovala se později do Mcel a já jsem s Tebou v létě 1922 u ní bydlel. A vždy některá z děvčat Nezdarů u ní bydlela. Když v roce 1925 umřela, všichni Nezdarové se zúčastnili jejího pohřbu. A byl nás velký houf.

Z mých příbuzných rád si vzpomínám na mého prastrýce, bratra mého dědečka, Jana Sobotu ze Studců. On byl vysloužilý dragoun, a dosáhl hodnost kaprála; to už tehdy něco znamenalo. Posádkou byl v Brandýse nad Labem. Při jedné velké povodni zachránil před utopením 5 lidí. Dostal za to vyznamenání. Myslím, že na vojně byl štramák. Alespoň mně jednou vypravoval, jak k jeho četě narukoval jeden jeho bratranec. A můj prastrýc chtěl z tohoto nováčka udělat správného vojáka. No krátce řečeno, proháněl ho. Ale nováček to nepochopil. Psal domů, stěžoval si, aby jeho tatínek přijel a domluvil bratranci „kaprálovi“. Ale prastrýc se nedal, udělal teprve nyní pořádnou vojnu „tomu mazánkovi“. A nakonec byl i z něho pořádný voják, „kaprál“.

Prastrýc býval velký silák. Jmenovitě v prstech měl velkou sílu. Jednou, bylo to v kostele, setkal se s nějakým svým známým, též vyhlášeným silákem. Stiskli si ruce, ale tak, až oběma tekly bolesti slzy. Ale strýc to přece jen vydržel déle.

Byl jsem sám svědkem jedné příhody. Do hospody U Riegrů přišel nějaký cesták. Bylo zvykem, že při zvonění klekání přestalo se hovořit a hrát karty. To se jaksi cestákovi nelíbilo, dělal si z toho legraci, hovořil něco, že jsou „sto let za opicemi“. Bylo to asi v roce 1910. Po skončení „klekání“ prastrýc bez jediného slůvka chytil posměváčka jednou rukou za límec, druhou za pr... a vyhodil ho oknem ven na hnojiště.

Můj strýc František Sobota, co ještě žije v Seleticích, byl velmi známý pěstovatel loveckých psů. Měl u chalupy též rybník, ale s kapry si víc hrál, než je pěstoval na užitek. Třeba jen málo pod hladinou rybníka udělal z prken jakousi podlahu a dával tam rybám krmení. A měl z toho velkou švandu, jak takoví tříkiloví kapři museli se všelijak natáčet, aby v mělké vodě dostali se k potravě. Měl kapry tak vy-cvičeny, že na jeho znamení zvonce sjížděli se mu z celého rybníka. Býval jsem u něho často o prázdninách. Jednou jsme přivezli z pole pšenici a složili ji do stodoly. Strýc si vzpomněl, že musí nakrmit ryby. No a začali jsme si s nimi hrát a zapomněli jsme, že se žene bouřka. Až nás z té zábavy vytrhla tetička, která se přihlala všecka určená na strýci důkladně vyčinila. Ale sama měla zvířata moc ráda. Nyní pěstuje angorské králíky a jest největší dodavatelkou angorské vlny na celém libáňském okrese.

Všichni moji příbuzní, jak jsem Ti je vyjmenoval, byli poctivými a dobrými sedláky, usedlími na svých gruntech v „Zlatém pruhu země české“. Jenom jedna sestřenice mojí maminky, Aninka Sobotová ze Seletic, jaksi vypadla z tohoto klanu. Pro poruchu žlaz přestala v 5 letech růst, byla liliputánka. Byla však velmi chytrá, přirozeně inteligentní a podnikavá. Utekla k cirkusu když jí bylo 15 let, to bylo asi v roce 1885. Vystupovala v cirkuse jako herečka a zpěvačka a jezdila na koni. Vrátila se domů jako stařenka po první světové válce, asi v roce 1930. Žila u svého synovce v Hradištku u Štěchovic. Tam jsem se s ní setkal. Ta měla vzpomínek! A uměla vypravovat. Co ona všechno procestovala. Německo, Francii, Anglii, Itálii, severní Afriku i Ameriku. A památek co si přivezla.

A ještě něco o Tobě. Jak se jistě pamatuješ, v mládí jsi trochu šilhal. Ale použitím brýlí se Ti tato Tvoje vada okamžitě odstranila. Oční lékař Dr. Koldovský, ke kterému jsi chodil, mi říkal o této Tvojí vadě následující: U lidského zárodku, embrya, až asi do 6 měsíců jest v obou očích malá žilka, která do očí přivádí krev k vzrůstu a vyživování očí. V 6 měsících, když oči náležitě vyspějou a vyrostou, tato žilka zmizí, vstřebá se. Někdy se ale stane, že tato žilka se nevstřebá úplně a to právě bylo příčinou Tvého šilhání. Ale Dr. Koldovský mi říkal, že schopnost k vidění, t. j. zrak, není tím nijak snížena nebo porušena. Nosíš ještě nyní brýle? Na fotografiích jsi bez brýlí.

(pokračování příště)

Jižní Anglie

Tak jsme se opět vydali prozkoumávat Anglii. Předminulý rok jsme během pobytu v Anglii navštívili krásné centrum Londýna, ale nyní jsme se vydali ve dnech 21. – 25. května do jižnějších částí tohoto státu.

První den jsme se po zdoluhavé cestě autobusem vydali do Legolandu ve Windsoru, kde jsme následně strávili celý den. Bylo zde spoustu různých atrakcí, které nadchly i starší členy našeho zájezdu. Po tomto krásně stráveném dni jsme se vydali na tzv. Meeting point, kde na nás už čekaly rodiny, u kterých jsme po dobu pobytu v Anglii bydleli.

Následující den jsme navštívili Chichesterskou katedrálu, Hrad

Arundel, bílé útesy Seven Sisters s krásnými plážemi a podlouhlé molo v Brightonu sahající až půl kilometru do moře, kde nakonec někteří příznivci nakupování skončili v Primarku. Poté opět následovala cesta na Meeting point.

Třetí a zároveň poslední den v Anglii jsme strávili v historickém městečku Hastings, kde jsme navštívili zříceninu hradu Hastings, pašerácké jeskyně, lanovku, akvárium a poslední chvíle v Anglii jsme strávili procházkami po krásné kamenité pláži.

Na zpáteční cestě trajektem jsme dokoupili ještě nějaké chybějící dárky pro naše rodiny a po dlouhé cestě autobusem jsme se šťastně vrátili domů.

Barbora Nehybová, žákyně 9. ročníku

O štítě

Velmi rád chodím na fotbal na Loučení. Kdysi jsem to také hrál. Ne příliš úspěšně.

Můj otec ještě za války a až do roku 1948 dělal předsedu Sportovního klubu na Loučení. Ještě když jsem byl malý, bylo hřiště za garážemi, tam, kde je nyní ulice Višňová. U silnice bývala sušárna švestek, kterých se tenkrát pěstovalo na Loučení velmi mnoho, byly vysázeny na každé mezi i na zahradách. Kromě slivovice se z nich na několika místech vařila velká množství povidel (povidla tehdy v mnoha případech nahrazovala tuky, které byly na lístky). My je vařili u Matlasů ve Vlkavské ulici. V té sušárně se někdy fotbalisté převlékali.

Později se hřiště přestěhovalo na tehdejší cvičiště koní ve Štítě. Hřiště bylo umístěno na západě, od severu k jihu. U jižní části bylo v dost mírném svahu, ale to stačilo, aby při každém větším dešti voda vymlela u dolní branky potůčky, které bylo nutné často vyrovnávat pískem. Hřiště bylo převážně písčité, s jednotlivými drny, a do kopce se dost špatně běhalo.

Za horní brankou byla postavena z plotového pletiva dost vysoká zábrana, ale přesto se často fotbalistům podařilo míč dostat až na pole pana Vinše. Pan Vinš byl velice šikovný klempíř, já to dobře vím, protože mi asi dvakrát oplechoval špičku lyží, kterou jsem zlomil. Tenkrát to byly jasanové lyže, a když nebylo dost sněhu, tak se špička dala ulomit i na větší zmrzlé krtině.

Když měl pan Vinš na poli obilí, dost mu vadilo, když tam hráči často hledali míč. Pamatuji se, že jej také zabavil a protože i míče byly na poukaz a fotbalový klub měl tehdy jen dva, můj otec s panem Loudou, tehdy pokladníkem klubu, šli jednat o náhradě škod. Pan Vinš žádné náhrady nežádal, míč vydal s podmínkou, že zábrana za brankou bude vyšší a širší.

Hřiště tenkrát bylo ohrazeno dřevěným zábradlím a byly vybudovány dřevěné kabiny z prken, protože se několikrát postoupilo a hrála zde mužstva z Jičína, Libáně, Sobotky, Mladé Boleslavi, Poděbrad, Velkého Oseka a další.

Teprve později bylo hřiště přestavěno od západu na východ na

úkor části tenisového kurtu, tak, jak je dnes.

Ale k tomu Štítu. Tam, kde mají dnes vilku manželé Holubovi a dále k západu stávaly stáje pro koně knížete Thurn-Taxisse. Stály na samé jižní hranici těchto pozemků a až do poloviny dnešní ulice stála jednopatrová, hrázděná budova pro personál, který koně obsluhoval. Bezprostředně na ni navazovaly přízemní stáje pro koně až k dnešní budově Trpíkových. V ní byla původně hala pro garážování asi čtyř kočárů. Před ní, u původního vjezdu na tento pozemek byla velká studna snad 3 m v průměru, ze které byla rumpálem čerpána voda pro napájení ustájených koní. Na severovýchodní straně pozemku rostly u plotu asi čtyři velké kaštiny. Na chatu Trpíkových opět navazovaly stáje a až na konci tohoto pozemku, asi proti jižní fotbalové brance stál opět stejný jednopatrový hrázděný domek, ve kterém v mém dětství, t.j. za války a po ní bydlel tehdejší obecní policista pan Patočka s paní a rodina Najmanových.

Někdy po smrti knížete Alexandra Thurn-Taxisse byly tyto stáje snad draženy a východní domek s pozemkem, včetně garáží kočárů, koupil pan Václav Havlát. Byl to ruský legionář, který po návratu z války zůstal v armádě.

Já tu historii znám proto, že v tom domku bydlel nějaký čas můj děda Václav Herink.

Tam kde jsou dnes klubovny FK Loučeň býval tenisový kurt a u něho měl tenisový klub hezký dřevěný domek. Když Němci zakázali cikánům kočovat, byl je nucen tehdejší Obecní úřad ubytovat. Dal jim tedy tuto klubovnu. Myslím, že se ti lidé jmenovali Růžičkovi, měli několik dětí a já s těmi kluky chodil hrát fotbal s hadrákem mezi brázami, kterých tam bylo hodně. K dědovi jsem pak chodil na pečené brambory se škvarkovým sádlem. Cikáni pak najednou zmizeli, otec pro dědu získal byt v hostinci U Havířů a tak jsem pak chodil na fotbal na hřiště ve Štítě jen v neděli a další osud domu, kde byla krásná kachlová kamna a vždy příjemné teplo, mi nějak unikl. Asi proto, že dům překážel v cestě na hřiště.

Ing. Jiří Havlát

FILIPA

VOLEJTE: **727 981 161** PIŠTE: **nabor@filipa.cz** ČTĚTE: **www.filipa.cz**

PRIMA PRÁCE PRÁVĚ PRO VÁS

**Stravenky
zdarma**

**Čtvrtletní
bonusy**

**5 týdnů
dovolené**

**Odpolední
příplatek**

Nástup říjen 2017 – leden 2018

Uvedená mzda je před započtením přesčasů, příplatků a bonusů

**JUNIOR IT
TECHNIK
30 000 Kč**

**OPERÁTOR
VÝROBY
23 000 Kč**

**OPERÁTOR
SKLADU
23 000 Kč**

**ŘIDIČ
VZV
25 000 Kč**

**KONTROLOR
KVALITY
30 000 Kč**

**VEDOUCÍ
SMĚNY
35 000 Kč**

**ÚDRŽBÁŘ /
SEŘIZOVAČ
36 000 Kč**

OBSAZOVANÉ POZICE

FILIPA

**D+D park Kosmonosy
Průmyslová 1260 (u dálnice)
293 06 Kosmonosy**

PÍSKOVNA UJKOVICE

Písek tříděný a netříděný

Doprava písku

Drcení a třídění stavebních materiálů

telefon: expedice: 722 820 167

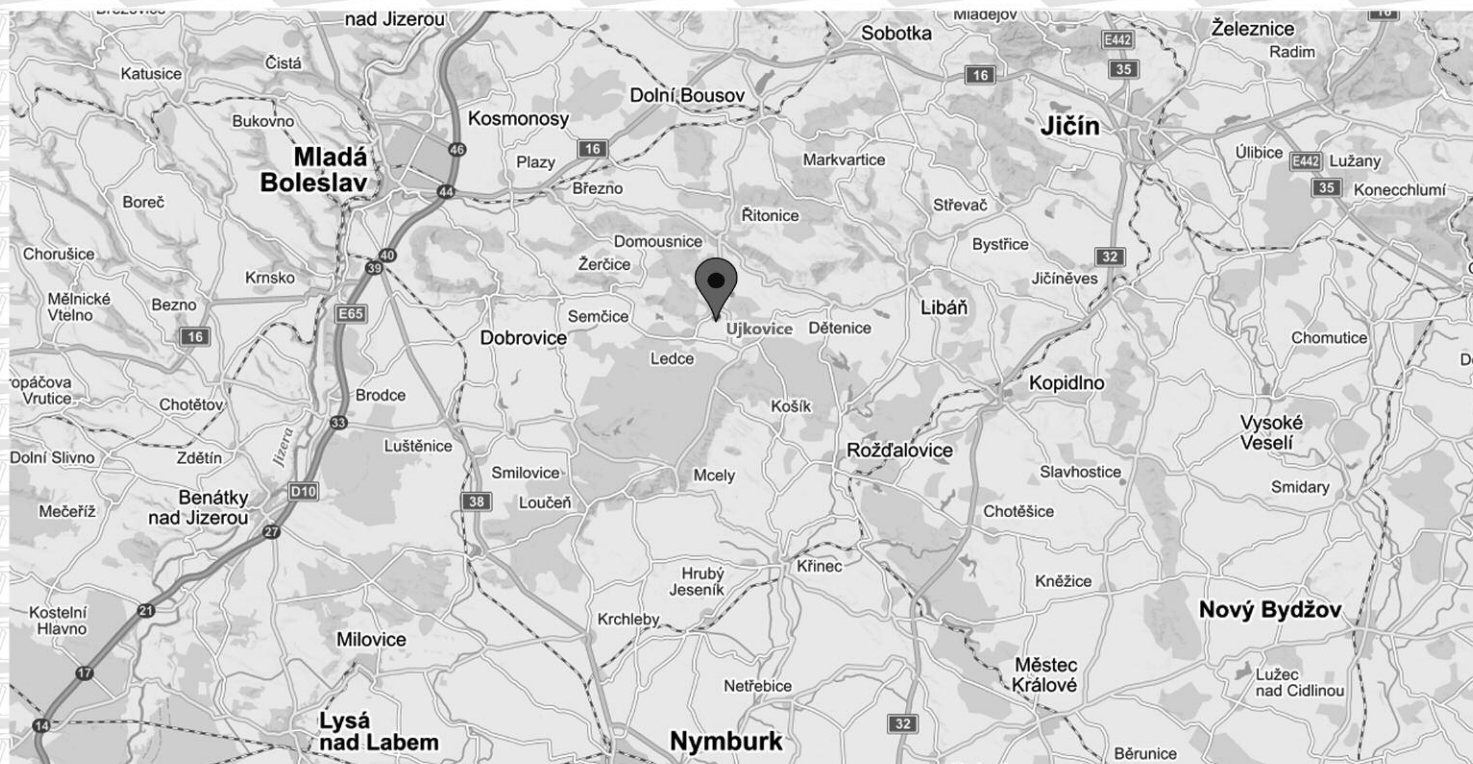
doprava: 720 489 353

drcení, třídění materiálu: 602 351 159

email: ladislav.seda@centrum.cz

WWW.PISKOVNAUJKOVICE.CZ

XVIII. Mezinárodní letní hudební festival TT Loučeň 2017

XVIII. Mezinárodní letní hudební festival TT Loučeň 2017 skončil v úterý 15. srpna t.r. Měli jsme možnost slyšet cyklus pěti koncertů – v Rožďalovicích v kostele sv. Havla a na Loučeni v Kulturním domě. Umělecká úroveň byla již tradičně vždy vysoká a obecenstvo právem odměnilo účinkující nadšeným potleskem.

V Rožďalovicích se představila nositelka ceny Thalie 2015 sopránistka Ivana Veberová, sólistka Národního divadla v Praze a Divadla v Plzni. Její sytý, barevný hlas ji předurčuje k dramatickým rolím – je to naše budoucí Libuše. Spoluúčinkující České klavírní duo H. a R. Melmuka bylo na tomto koncertu I. Veberové odpovídajícím partnerem.

Na prvním koncertu na Loučeni 4. srpna se v Kulturním domě představil jeden z nejlepších současných klarinetistů své generace Felix Slováček. Za klavírního doprovodu V. Grochovského zahrál řadu hitů z filmové hudby, které doprovodil vtipným a zasvěceným průvodním slovem.

Italský pianista Lorenzo Di Bella zahrál znamenitě v úterý 8. 8. Jeho technická suverenita se snoubí s přirozenou a nevtravou muzikalitou, paměťovou jistotou – je velmi sympatický a na podiu vypadá dobře.

Pátek 11. srpen byl věnován Pražské konzervatoři a jejím nejlepším absolventům poslední doby: houslista M. Foltýn a akordeonistka M. Laštovičková patří k největším nadějím českého koncertního mládí. Jejich talent je evidentní, jejich hra je obdivuhodná svou muzikantskou přirozeností a technickou dokonalostí. Budeme jim držet palce a přát hodně mezinárodních úspěchů.

Závěr – GALA OPERA koncert patřil dvěma sólistům opery Národního divadla v Praze – půvabná sopranistka Yukiko Kinjo z ja-

ponské Okinawy a sympaták Lukáš Sládek zpívali s velkou chutí a radostí. Poznává se na nich, že mají již velkou podiovou zkušenost a pěveckou jistotu a dovedou si poradit i s nejobtížnějšími partiemi zpívaných arií.

Myslím, že letošní ročník MLHF TT Loučeň 2017 byl úspěšný – splnil očekávání: dát hudbymilovnému publiku na Loučeni, Nymbursku a Mladoboleslavsku možnost poslechnout si krásnou hudbu i v době dovolených a prázdnin. Poznali jsme, že hudba má mnoho tváří – není jen hudba populární, jistě kvalitní, která se na nás hrne den co den, rok co rok, ale i ta krásná, která je stále více diskriminována a můžeme si ji poslechnout v rozhlasu nebo televizi většinou až po půlnoci.

Další předností festivalu je účast mladých interpretů – mají možnost představit se na prestižní příležitosti a získat další podiové zkušenosti.

Velký dík patří sponzorům, bez jejichž pomoci by nebylo možno celý cyklus koncertů pořádat – především hlavnímu partnerovi Salon PETROF, klavíry Hradec Králové.

Děkuji Městu Rožďalovice, jeho starostovi panu P. Kapalovi a především Obecnímu úřadu Městyse Loučeň, jeho starostovi panu B. Vinšovi a všem jeho spolupracovníkům. Oba starostové byli jako vždy velice vstřícní, a jejich pomoc organizační a finanční byla příkladná.

Věřím, že se v příštím roce 2018 opět shledáme a těším se na podporu a přízeň mnoha ctitelů krásné hudby.

Radomír MELMUKA

STROMY - BUK

Řekne-li se o děťátku – je to kluk jako buk! - znamená to, že je silné, velké, nadějně. Buk lesní – *Fagus sylvatica* – mohutný, až 45 m vysoký strom s hladkou tenkou šedou kůrou, celostátně zastoupen sedmi procenty, v loučeňských lesích tvoří jeho podíl 1,69 procenta. Rozšířený je po celé Evropě. Roste pomalu – zralosti dosahuje teprve v šedesáti letech a dožívá se až šesti století. Listy buku mají vejčitý tvar s mírně zvlněným okrajem, zespodu jsou jemně ochmýřené.

Před zásahem člověka do přírody byl buk lesní ve střední Evropě nejhojnější dřevinou. Již v pravěku lidé sbírali na podzim plody buku – bukvice, které v době nouze sloužily jako potravina. Lisoval se z nich olej, který – lisován zastudena – se vyrovná oleji olivovému, a mlela se z nich mouka. Dodnes mají bukvice své uplatnění v lidovém léčitelství – pražené se konzumují pro očistu organismu a jako lék proti průjmu a zvracení. Čerstvé bukové listy

se žvýká při vyrážce v ústech, odvarem z něj se potírají svědivé vyrážky na těle.

V mytologii měl buk významné postavení. Keltové viděli v tomto zdánlivě nestárnoucím stromu symbol síly a dlouhověkosti. Podle starých Germánů příslušela k buku – nositeli života – bohyně Friga. Staří Slované byli přesvědčeni, že v místech, kde rostou buky, nemohou člověku ublížit žádná kouzla a čary. Staří Řekové přiváděli k bukům „jalová“ zvířata

a neplodné ženy a přáli si, aby se s nimi buk podělil o svou záračnou životní sílu.

Staré německé přísloví zní: Weiche die Eiche, suche die Buche! (Vyhni se dubu, pod buk se schovej.) Týká se nebezpečí při bouři. Hladká kůra buku se rychle smočí deštěm a stane se tak dobrým vodičem, případný blesk po ní sjede rovnou do země.

Dnes se buk pěstuje hlavně pro důležitý zdroj dřeva a jako meliorační dřevina. Bukové dřevo je tvrdé, oproti dubu ale špatně snáší vlhkost a střídání vlhka se suchem, takže nevyniká trvanlivostí. Dobře se obrábí, používá se k výrobě dýh a překližek, parket a nábytku, je velmi vhodné k topení (patří k našim nejvýhvevnějším dřevům) a k výrobě dřevěného uhlí. Chuťově neutrální, dobře poslouží k uzení; také se z něj vyrábějí dřívka k nankům, vařečky a další kuchyňské náčiní.

Na podzim se bukové listy zbarví do měděna, opadá, a v pozdním slunci se bučina se stává pohádkově krásným místem. Listí tleje pomalu a tak si můžeme do sytosti užít příjemných procházek po zářivém koberci. Jedno z takových míst je za loučeňským zámekem vlevo při silnici na Mcely, kolem odbočky k hájence Loučeňce.

Pro veverky, myši a divočáky jsou v zimě plody buku jedním ze zdrojů potravy.

A na jaře se bukový les rozsvítí novou svítivě jasnou zelení...

lp

Loučeňská pomoc v zásobování města za války

Ti dříve narození si dodnes pamatují na válku, zatýkání, na nálety a na chudou válečnou stravu. Lístkový systém umožňoval přežít (bylo několik druhů - zvýhodněný pro děti, pro těžce pracující, pro zaměstnané). Pro dospělé na 4 týdny – měsíc konkrétně 1 kg masa neb uzenin, 9,7 kg chleba, mouky nebo pečiva, 6 kg brambor, 16 dkg sádla, 7 dkg másla, 48 dkg umělých tuků (kunerol - margarin), 1,75 litru odstředěného mléka, 4 ks vajec, 30 dkg pochutin (luštěniny, nevaječné nudle, škrob, ovesné vločky), 1,2 kg cukru, 4 dkg droždí. Lístkový systém byl dále i po válce a zrušen až po měnové reformě 1. června 1953.

Městští obyvatelé provozovali výměnný obchod s venkovy, šaty a všelijaké cennosti za potraviny a zemědělské produkty. Protože na nádražích byly přísné hospodářské kontroly zavazadel se zabavením získaných produktů a silné pokuty a tresty, bylo ideální zasílat tyto produkty pomocí poštovních zásilek, doručovaných tehdy následující den, formou balíků (např. mléko bylo označováno v demižonech jako víno). Z dochované evidence pošty odesílaných poštovních balíkových zásilek z Loučeň se neukazuje hlad a bída líčená na pokračování v Loučeňském občasníku od č. 4 v roce 2011, ale „pomoc“ Loučeň převážně Praze s nárůstem v období války a silným poklesem po osvobození.

Balíky a cenná psaní													
rok	1938	1939	1940	1941	1942	1943	1944	1945	1946	1947			
počet	1369	1311	2424	4298	7776	8787	7588	4312	4181	3502			
a ještě dle jednotlivých měsíců													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	rok
139	132	110	97	68	96	83	95	121	122	111	197	38	
147	138	114	69	65	78	81	85	102	126	132	174	39	
144	110	118	119	112	112	130	236	363	213	270	497	40	
321	245	249	231	204	196	385	431	685	406	394	551	41	
344	406	536	457	359	345	709	793	1196	1118	801	712	42	
599	574	618	476	384	475	865	1271	1340	753	747	685	43	
556	438	590	478	401	403	828	1176	1327	1391	812	755	44	
606	516	455	392	30	162	287	371	406	327	408	352	45	
257	327	401	259	211	379	328	384	412	449	369	405	46	
281	279	311	201	216	255	258	296	378	303	300	424	47	

Bohužel neznám ceník produktů, ale vím od rodičů, že běžná cena vajíčka v Loučeni byla 5 K, což byla cena jízdného autobusem do Nymburka (mimo Loučeň byly ceny příznivější). A tak se plnilo i přání některých manželek malorolníků z doby před počátkem války – už aby tady byl Hitler, paničky z Prahy budou sundavat prstýnky z ruky za vajíčka.

Poválečnou stravu vylepšovaly dodávky organizace UNRRA, kdy již 8. dubna 1945 lodě přivezly první dodávky do přístavu Constantza v Rumunsku a dále vlakem na území republiky. První vlak z této východní trasy dorazil již 2. května 1945 k městu Trebišov a obsahoval masové konzervy, luště-

niny, tuky, obnošené oděvy, obuv, léky a lékařské vybavení a 44 nákladních aut. Západní trasa po opravách mostů a cest byla otevřena v říjnu 1945 a Praha Ruzyně v lednu 1946. V organizaci UNRRA v Praze pracoval i syn pana Karla Frischmanna, obchodníka z Loučeň (s americkým občanstvím) Adolf – přijel po válce z Ameriky, kam v r. 1940 rodina odcestovala bez matky (nedostala povolení – neměla americké občanství).

Živan Macháček

Výzva Policie ČR

Výzva Policie ČR pro občany na okrese Nymburk, kde v poslední době dochází ke zneužívání důvěry a ochoty zejména seniorů pomoci svým blízkým.

Jedná se o podvodné vylákání finančních prostředků.

Pachatel se telefonicky vydává za příbuzného (především za vnuka) seniora a obratnou slovní manipulací a přesvědčovací technikou žádá o rychlou půjčku za různým účelem (porouchané auto, rodinný problém... atd.). Následuje žádost o předání hotovosti (může navrhnout i bankovní převod) přes kamaráda, který bydlí údajně poblíž potencionální oběti.

V případě, že se ve svém okolí setkáte s podobným jednáním, oznamte, pokud možno neprodleně, tuto skutečnost na linku 158.

Dovolujeme si vás informovat

Po úspěchu knihy nymburského spisovatele a publicisty Jana Řehounka Tajemné stezky – Zlatým pruhem Polabí, vydává pražské nakladatelství Regia další jeho knihu ve stejné ediční řadě Tajemné stezky – Svatojiřským lesem mezi Labem a Jizerou. Je věnována kraji na hranicích Nymburka, Mladoboleslavska a Jičínska, jehož společným jmenovatelem je rozsáhlý komplex Svatojiřského lesa. Literární pouť začíná v zaniklé obci Mladá u Milovic a končí v Městci Králové.

Kniha je rozdělena do 7 širších kapitol, v nichž je popsáno 47 obcí:

Do vojenské historie aneb C. a k. i Sověti:

Milovice – Mladá, Lipník, Čachovice, Struhy, Všejan, Vanovice.

Na panství knížete Alexandra aneb Železniční vlečka porazila...krávu:

Vlkava, Jizbice, Zavadilka, Loučeň, Studce, Studečky, Mcely.

Kraj lesních rybníků aneb Tady zněla hudba hluchému skladateli:

Jabkenice, Chudíř, Prodašice, Ledce.

Krávy na pastvinách aneb Loupežníci pod Ostrou hůrkou:

Žitovice, Pojedy, Nové Zámky, Doubravany, Seletice, Košík, Tuchom, Sovolusky.

Okolo Chotuce aneb Bludičky a ohniví dědci na blatech:

Křinec, Bošín, Sovenice, Mečíř.

Na řece Trnavě aneb na Bučici se už zase bučí:

Viničná Lhota, Ledce, Podlužany, Rožďalovice, Hasina, Brodek, Mlýnec, Kopidlo.

U rybníka Vražda aneb Kostra v brnění v dutině dubu:

Svidnice, Dymokury, Chotěšice, Břístev, Malá Strana, Nová Ves, Nouzov, Záhornice, Činěves, Městec Králové.

Texty jsou doprovázeny bohatým obrazovým materiálem: čtenář tu najde 42 historických kreseb a grafik, 65 historických fotografií a 89 fotografií současných.

Jan Řehounek je znalec historie regionu Svatojiřského lesa, k němuž ho přitahují rodinné vazby a vzpomínky z dětství. Tento mohutný lesní komplex je zajímavý nejen krásnou přírodou, historií, architektonickými památkami, mimořádnými a nezdědka i slavnými lidmi, atraktivními turistickými cíli, ale rovněž přebohatou zásobou lidových vyprávění, pověstí a legend.

V regionu Svatojiřského lesa nenajdeme žádné velké město, což ovšem neznamená, že není o čem psát. Milovice, respektive zaniklá obec Mladá, jsou svědkem víc jak staleté historie vojenského výcvikového prostoru. V Jabkenicích se můžeme v bývalé myslivně potkat s Bedřichem Smetanou, ale také se projít romantickou oborou. Loučeň se pochlubí barokním zámekem a v jeho parku největším souborem labyrintů a bludišť. V místním lese Bludníku prý bloudil i sám Ježíš v doprovodu svatého Petra. Další zámek hledáme ve Mcelích, nedaleko od něj pak přírodní rezervaci Čtvrť s koberci bledulí a dalších chráněných rostlin. Do Ledců odskočíme vzdát hold hrdinům, kteří položili život v květnovém povstání v roce 1945, mají tu ovšem i Karlička se zajímavou historkou. V Seleticích a Košíku se seznámíme se zpytákem tatarským. Vesnické památkové rezervace se zachovanou lidovou architekturou jsou v Bošíně a v Pojedech. Křinec se v posledních letech blýsknul rekonstrukcí zámku s mimořádně cennými interiéry, láká ale rovněž svědeckým kopcem Chotuc, opředěným řadou legend. Nedaleké Rožďalovice disponují zámekem,

barokním kostelem, ale také muzeem klasického knihařství, slavným rodákem Jiřím Melantrichem a začíná tu rozsáhlá oblast „ptačích rybníků“. Rybníky jsou rovněž významným prvkem Dymokurska. V Městci Králové, rodišti krále Přemysla Otakara I. se se Svatojiřským lesem rozloučíme.

Přijměte tedy pozvánku na severní okraj středních Čech – uvidíte, že se vám tu bude líbit.

Křest knihy Tajemné stezky – Svatojiřským lesem mezi Labem a Jizerou se uskuteční v Pojedech při nádherné společenské příležitosti – slavnosti s názvem Poznejte náš venkov, v sobotu 23. září. Jedná se o akci každoročně navštívenou několika tisíci lidmi, s bohatým kulturním programem, prezentací a prodejem regionálních produktů, ale i představením plnohodnotného života na středočeském venkově.

Kniha bude na místě samém v prodeji s autogramiádou autora.

Akce v KD

Říjen:

- 6. 10. Setkání dříve narozených
- 14. 10. a 15. 10. Markýza Andělů - muzikálové představení divadelního spolku Amadis
- 20. 10. a 21. 10. (do 14 hod.) přísálí – Volby
- 21. 10. od 19 hod. Ukončení tour „Nevěřím v lásku“ kapely Razz, dále hrají kapely Generace, Notorband

Listopad:

- 4. 11. Halloween: odpoledne – děti (DJ – agentura Maroko, soutěže), večer – dospělí (k tanci a poslechu hraje kapela Mixer)
- 24. 11. soukromá akce

Prosinec:

- 2. - 3. 12. Vánoční výstava
- 3. 12. rozsvícení Vánočního stromu u KD
- 9. 12. odpoledne – Mikulášská pro děti (DJ – agentura Maroko, soutěže, nadílka), večer – Čertovská pro dospělé
- 13. 12. Vánoční koncert ZŠ a MŠ Loučeň
- 31. 12. Silvestr + přivítání Nového roku 2018

Plánované akce v roce 2018:

- 20. 1. Myslivecký ples
- 27. 1. Sportovní ples
- 10. 3. Ples ZŠ a MŠ Loučeň
- 17. - 18. 3. Jarní výstava
- 11. 4. ZŠ a MŠ Loučeň - pískání pro radost
- 28. 6. ZŠ a MŠ Loučeň - školní akademie

Další akce v obci:

Masopust 2018

24. 2. Studce

3. 3. Loučeň

O pořádání akcí, jejichž konání plánujete v KD Loučeň či sokolovně, informujte prosím s předstihem p. Krupkovou (tel.: 325 585 283). Předjedeme tak kolizím termínů jejich konání.

Nové stránky: www.sokolovnaloucen.cz

Cvičení pro všechny - každé pondělí v sokolovně - od 19.30 - 20.30 hod. pod vedením cvičitelky fitness, bodystylingu, jogy, aerobního cvičení Mgr. Markéty Horákové - kontakt: 728 609 133. Cena za lekci 50 Kč.

ZŠ a MŠ Loučeň informuje občany, že je možné využívat multifunkční hřiště v areálu školy. Rezervace a platba (50 Kč) u p. Házy, Loučeň čp. 418, tel.: 604 956 041

Kontakty OÚ Loučeň:

<http://www.loucen.cz>

Tel.: 325 585 283, e-mail: ou.loucen@tiscali.cz

Nabízíme možnost inzerce v Loučeňském občasníku pro malé živnostníky i velké firmy. Ceník na www.loucen.cz.

MAS Svatojiřský les z.s. dne 23. 9. 2017 (11.00 – 17.00 hod.) pořádá v areálu farmy Pojedy akci „POZNEJ NÁŠ VENKOV“. Všechny Vás zve na bohatý program pro děti i dospělé. Občerstvení je zajištěno.

Obec Krchleby a Svaz žen Krchleby Vás zvou na X. ročník ukázky lidových řemesel v okolí 7. 10. 2017 od 9.00 - 17.00 hod. v areálu ZŠ Krchleby.